

Lärdomar från Slaget vid Badr

1. Det är tillåtet att trakassera fienden genom att anfalla och döda dess män, beslagta deras egendom och hota dem med stängning av vägarna för att försvaga dem materiellt och moraliskt.
2. Det är tillåtet att använda spioner för att samla nyheter om fiendens linjer.
3. Profetens exempel med att rådfråga dem i gemenskapen som var kapabla att ge rätt råd framhölls.

Allah säger i Koranen:

"...och rådfråga dem i angelägenheterna." [1]

4. Legaliteten av dueller med befälhavarens tillåtelse. [2]
5. Jämlikhet mellan en vanlig soldat och befälhavaren, både i krig och i fred. [33]
6. Tillåtligheten av att ta lösen från fångarna eller att frige dem utan kostnad.
7. Det är tillåtet att döda en fånge innan han officiellt överlämnats till befälhavaren, som [Bilal](#) och Ansar gjorde med Umaiyya bin Khalaf och dödade Abdur Rahman bin Auf's fånge.
8. Lagligheten av krigsbyte. Det skall fördelas först efter att en femtedel avsatts för Allah och Hans Sändebud.

9. Den som dödade en man får offrets utrustning, men på villkor att den slagne borde ha varit en av stridsmännen och inte av dem vars dödande Profeten (ﷺ) har förbjudit, såsom kvinnor, barn, gamla män, etc. Ett annat villkor är att den slagne borde ha specifikt målats ut och stridits mot. I kontrast, om någon skjuter en pil mot fienden men någon annan träffas, kommer hans utrustning inte att vara enbart skyttens andel.
10. Behandlingen av fångarna leder oss att tro att Profeten (ﷺ) använde sitt eget omdöme i vissa angelägenheter. Majoriteten av de lärde som har trott på detta förlitar sig på denna händelse som bevis. Vidare är det tillåtet att Profeten (ﷺ) kunde använda sitt omdöme för att besluta mellan alternativ. Det har också tillåtits att han kunde begå ett fel, förutom att han inte fick fortsätta i sitt fel om det inträffade. Allah korrigerade Profeten (ﷺ) omedelbart. När sådana saker hände kom en Koranvers ned, och om den inte kom betydde det att Allahs Vilja sammanföll med Profetens.
11. Den grundläggande regeln om krigen är att muslimerna bör förbereda sig fullständigt.

Allah sade:

”Och gör er redo mot dem med allt ni kan av kraft, inklusive stridsdjur (stridsvagnar, flygplan, missiler, artilleri, etc.) för att skrämma Allahs fiende och er fiende, och andra utöver dem som ni kanske inte känner men som Allah känner. Och vad ni än spenderar på Allahs Väg skall återbetalas till er och ni skall inte behandlas orättvist.” (Koranen, Surah Al-Anfal 8:60)

Det är en annan sak att Allah hjälper Sina styrkor med seger om de förtjänar det, som i fallet med Badr där änglar kom ned för att hjälpa, eller Allah sände sömn över krigarna för att förnya deras kraft liksom Han sände regn för lindring.

12. Allah varnade de troende att deras kärlek till rikedom inte borde spela någon roll i deras religiösa beslut, oavsett deras ekonomiska tillstånd. Följaktligen tillrättavisade Allah dem för deras åsikt angående krigsbytet och deras beslut om fångarna som påverkades av deras extrema tillstånd av nöd.

Allah sade:

”De frågar dig om bytet. Säg: ’Bytet är för Allah och Sändebudet.’ Så frukta Allah och rätta era relationer och lyd Allah och Hans Sändebud, om ni är troende.” [4]

Allah sade också:

”Det är inte för en Profet att ha krigsfångar (och befria dem mot lösen) tills han har gjort ett stort blodbad (bland sina fiender) i landet. Ni önskar det goda i denna värld (dvs. lösenpengar för befriandet av fångarna), men Allah önskar (för er) det kommande livet. Och Allah är Allsmäktig, Allvis.” [5]

13. På Domens Dag skall Badr-folket vara de förlåtna. Vad gäller denna värld, skulle de straffas om de begick ett brott.
14. Det är en profetisk sedvänja att stanna på segerns plats i tre dagar efter slaget.
15. Det är en Sunnah att begrava martyrerna på platsen för deras fall, som skedde med Badr- och Uhud-martyrerna. Och det är inte nödvändigt att begravningsbönen förrättas, som det inte gjordes vid Uhud. Vad gäller Badr-martyrerna är det inte känt om Profeten (ﷺ) förrättade deras begravningsbön eller inte. [6]
16. Sahaba visade sitt hjältemod vid Badr. [7] [8]

Anmärkning: Vad gäller att söka hjälp från de otrogna under ett krig:

Al-Majd ibn Taymiyyah (Ibn Taymiyyahs farfar) sade: ”Det är inte tillåtet att söka Mushrikernas (polyteisternas) hjälp om det inte är nödvändigt. Om den muslimska armén kommer att öka i styrka genom att ansluta sig till Mushrik-armén och de båda kommer att bilda en stark front mot fienden, och de [Mushrikeerna] hyser goda åsikter om Islam, kommer detta att vara tillåtet; annars är det inte det.” Slut citat. [9]

Fotnoter:

[1] Koranen, Surah Aal-Imran 3:159.

[2] Se detaljerna om detta i *Al-Mughni* av Ibn Qudamah (8/367 och de sidor som följer).

[3] Hänvisar till berättelsen om Sawwad ibn Ghazziyah.

[4] Koranen, Surah Al-Anfal 8:1.

[5] Koranen, Surah Al-Anfal 8:67.

[6] Dr. Mahdi sade: Vi har tagit denna sammanfattning av islamiska regler som uppstår ur Badr-slaget från Dr. Ahmad Bawazirs bok: *Marwiyyat Ghazwa Badr*, ss. 439-447, och modifierat den något för att passa vår egen syn på rättsliga regler.

[7] Sammanfattad och modifierad från Dr. Mahdi Rizqullah Ahmeds bok 'A Biography Of The Prophet Of Islam, In The Light Of The Original Sources An Analytical Study' (Vol. 1, ss. 425-429).

[8] Läs även den givande artikeln av Shaikh Ibn Baaz: '*Jihad Is Not Only For Defense*', i *Majmua Al-Fataawa* (engelska pdf, Vol. 3, s. 83).

[9] *Al-Muharar fi Al-Fiqh*, av Ibn Taymiyyah, vol. 2, s. 171. Maktabat Al-Ma'arif, Riyadh, andra upplagan, 1404 e.H. (Se hela diskussionen om detta i *Fatawa Ash-Shaykh Ibn Baz* s. 6/183) [Källa: alsalafiyyah.github.io/seeking-help-from-non-muslims#fn:8]

Källa: Utdrag hämtat från boken 'Profeten Muhammeds (frid vare med honom) biografi', del 2 av Mohammad Thajammul Hussain Manna

Översatt från engelska: Bilal B.